

del poble japonés, no es tan l' utilitat com lo sentiment artístich.

Mirin si 'n son d' artistas que hasta tenen uns bastons delicadament esculturats de dalt à baix ab adornos preciosos, de manera que al que 'n rebi una garrotada, per forsa li ha de quedar marcada à la pell una preciosa cenefa.

Me sembla que no pot donar-se una rahò mès contundent de que 'ls japonesos son uns grans artistas.

XINA.

¿Y 'ls xinos?

de café y de the y demés utensilis per l' istil n' hi ha una varietat inmensa y tot decorat ab un gust sorprendent, extraordinari.

Y cuidado que ja no parlo de altres molts objectes que si no son bonichs, son útils, com las tintas, los colors, los cistells y altres traballs de jonch, los dolisos y confituras, la cera de ballena y de sardina, las conservas, los llibres y mapas y tot un ingenios sistema de pescar, compost de ams, esques y bertrols, porque la nota característica

¡Quina instalació més superba! ¡Quin bon gust, quin primor, quina paciencia suposan aquells traballs de marfil trapat, aquells mobles incrustats, aquelles telas brodades d' aucells y flors, inscrites en preciosos marchs que forman pantallas y para-vents! La delicadesa y 'l bon gust no poden arribar més enllà.

Los xinos no s' han limitat a exposar productes, han exposat persones de debò. Vestits al us de la sèva terra, calats ab aquelles sabatas que no fan soroll y ab la gran qua que 'ls surt de sota del casquet y quan convé la fan servir de capsana, ja 'ls dich jo que 'n tenen de miradors. A mí m' agradan perque sempre sembla que riguin.

Una particularitat: cada dia que vaig á l' Exposició 'ls trobo més grassos. ¡No es tot hú menjar quatre granets d' arrós, ó atiparse de costellas y biftechs al istil nostre!... Si van seguint aixís, quan regressin á la Xina á casa sèva no 'ls coneixerán.

Tornant á la instalació es una maravella 'l gran tapís brodat que s' extén sobre la paret davant de la porta. Fixinse també ab las telas dels apardors y veurán quins colors y quins teixits. De vanos n' hi ha de preciosos: las caixetas y arquillas son magníficas, y hasta 'ls fanals de paper estan dihent:—Compréume!

Un detall: sobre la instalació hi flota una bandera groga, ab un dragó molt estrany al mitj. A la qüenta aquell dragó representa la Patum de la Xina.

FORMOSA.

Sense ser rica com les anteriors, la instalació de Formosa, tancada dintre d'un sol armari, es curiosíssima.

S'hi veuen monedes foradades de les que porten sort, capolls de seda, objectes de bronze, de porcelana y de laca, un preciós cobre-llit y armas, vestits y telas dels salvatges. Es de advertir que 'ls salvatges son econòmichs y gastan la menor cantitat de tela possible. Com les donas à la moda.

Ah! Me 'n descuidava: també hi ha ídols. Aquí

'n tenen dos de mostra: lo primer groch y vert y ab boneto de capellá, té més de 400 anys. L' altre es més modern y per les trassas gran afi-

cionat al arrós, com un regidor que jo coneix.

Y ara si son servits, saltém de un brinco desde l' Assia à la

AMÉRICA LLATINA.

BOLIVIA.

No presenta més que una vitrina ab pedras que son, segons indiquen los rétols, minerals de plata.

Per lo vist, en aquell país no hi ha res més. Per pagar la fonda y 'l sastre y 'l sabater, no han de fer més que ajupirse y cullir pedras d' aquellas.

Que algú no se 'n acontenta? Cop de pedra y en paus.

¿Deya que à Bolivia no hi havia res més. M' equivocava: hi ha també pells y xocolate, y dintre de una altra vitrina que porta 'l rétol de *Productos mineros* hi ha unes nínas molt estranyas.

¡Minas de nínas! ¡Vaya un país més original.

ECUADOR.

Algún barret de jipijapa molt fi: un tros de fusta de 2 metres de diàmetre, tagua, llanas molt bonas y molt grà de fer xocolate.

L' Ecuador es terra de molt cacau.

Pero aquí no 'l necessitén per res: los nostres xacolaters saben suplirlo perfectament ab pà torrat.

Presenta també una magnífica col·lecció de serpentas de tots colors, que faríen la desesperació de 'n Carlos Altadill, si 'l pobre Carlos encare fos viu. També hi ha un cap de indio reduhit, que fa mitja basarda.

¡Quàntas donas lo veurán
y de nit lo somiarán.

HONDURAS.

Un armari de *zarza-parrilla*, marca M. C.

—¿Per qué serveix la zarza-parrilla?

—No nos metamos en HONDURAS.

BUENOS-AIRES.

Una sola instalació, y aquesta es de cigarrets y puros, tot molt ben elaborat.

¡Aprén, aprén, Tabacalera!

¡Y no hi ha més que tabaco à Buenos-Aires?